

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 37. P. Joannis Hardouini Jesuitæ collectio Conciliorum, ejusque fata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

Sæc. XVIII. Ejusdem ferme tenoris erant Pro-
 A. C. 1719. tificis Literæ eodem die ad Antonium
 Episcopum Lorimensem Vicarium Apo-
 stolicum Provinciarum Xensi, & Xanti
 in Sinis datæ & die prima Decembris
 scriptæ Ludovico Episcopo Sabulensi Vi-
 cario Apostolico in Regno Siami, nec
 non Joanni Jacobo Episcopo Rosaliensi
 ejus Coadjutori, Joanni Episcopo Ne-
 meriensi Vicario Apostolico in Regno
 Tunchini, Thomæ Episcopo Nisseno e-
 jusque Coadjutori: Francisco Episcopo
 Bugiensi Vicario Apostolico in Regno
 Coccinæ Marino Episcopo Tiliopolitano
 ejus Coadjutori, & dilecto Filio Fran-
 cisco Guisa Electo Episcopo Latera-
 nensi Vicario Apostolico in Regno
 Tunchini.

§. XXXVII.

*P. Joannis Hardouini Jesuitæ Col-
 lectio Conciliorum, ejusque fata.*

Dupin Bibl. nov. t. 19. pag. 109. **Q**uamvis Joannes Harduinus Jesuita
Merc. Hist. Polit. An- no 1716. pag. 92. ob paradoxas opiniones, quibus
Niceron t. 6. pag. 373. suos libros hucusque editos infecerat
Belingham Bibl. Franc. l. 30. Part. I. pag. 187. acres plurimorum censuras subisset
 nihilominus quidam Franciæ Episcopus
 uberrima hujus Viri eruditione per-
 moti, eidem novam Conciliorum edi-
 tionem concinnandi curam imposuerat
 Hic igitur tam vasto gravique labori
 hume

humeros supponere, Anno Christi mil-^{Sæc. XVIII.}
 lefimo sexcentesimo nonagesimo quinto A. C. 1719.
 incæpit, ejusque primos undecim to-
 mos anno hujus sæculi decimo quinto
 absolvit: Haud immerito verebantur Je-
 suitæ Parisienses, ne ob cognitam Har-
 duini indolem, & luxuriantis sui ingenii
 intemperiem novi tumultus Societati
 molesti concitarentur, hinc Harduino
 hanc editionem publici juris faciendi
 facultatem ea duntaxat lege concesser-
 unt, ut a Regio Parlamenti Advocato
 Le Merre, & a Pirotto & Witassio Sor-
 bonæ Doctoribus scriptam prius appro-
 bationem obtineret. Verum Harduinus
 sese aliorum judicio submittere minime
 assuetus, a Ludovico XIV. Galliarum
 Rege licentiam impetravit, vi cujus
 suam collectionem in Regia Typographia
 Luparenfi, quæ Parlamenti edictis circa
 typum editis subjecta non erat, prælo
 subjicere permetteretur. Eodem igitur
 anno Harduinus *Mense Octobri* primum
 tomum imprimi curavit, ubi præterEpi-
 stolam, qua totam collectionem eidem
 Ludovico Regi nuncupaverat. publici
 etiam juris fecit totius operis Conspe-
 ctum, in quo novæ hujus editionis præ-
 rogativam amplissimis verbis deprædi-
 cabat, simulque pollicebatur, se duo-
 decimum quoque tomum editurum, qui
 annotationes varias completeretur.
 Verum

Sæc. XVIII. Verum fortunæ invidia factum, ut
 A. C. 1719. terveniente præfati Regis morte hujus
 collectionis distributio impediret
 Parisiense enim Parlamentum æger
 me ferebat, quod Harduinus in epistola
 sua nuncupatoria Cardinalem Noailly
 necnon ceteros Episcopos eidem adhaerentes
 haud obscure tanquam schismaticos, & vix
 non hæreticos traduxit, necnon ad calcem
 suæ Collectionis Appendixem adjecisset, cui
 Bullam Ugentis, Pontificis literas ad Cardinalem
 Rohanium ob veram & simplicem acceptationem
 gratulatorias, & Facultatis Parisinæ decretum
 de acceptatione hac Constitutione inseruit. His
 adhibebant alii, quod Harduinus ex actis Concilii
 Constantiensis & Basileensis quædam pro arbitrio
 suo deleverit, sub titulo, quod cetera, quæ in
 Collectione ab Hermanno Hardtio in Germania quibus
 que voluminibus edita haberentur, hæreticum
 Scriptorem, vel nugatorum otiosum, vel maledicum
 in Catholicos Declamatorem redoleant. Ea ex causa
 Regius Procurator Philippum Aurelianensem
 Ducem Regni Moderatorem questum adibat, cujus
 etiam jussu Parisiense Parlamentum præfatis
 Censoribus vigesima Decembris injunxit, ut
 Collectionem examini subicerent, & desuper
 ad Curiam referrent: inter

vero Regiæ Typographiæ Præfectus Sæc. XVIII.
 nullum omnino Harduinæ Collectionis A. C. 1719.
 exemplar distraheret. Cum autem hi
 Censores vel ob metum Jesuitarum, vel
 ob Witassi Doctoris exilium officio suo
 negligentius fungerentur, & nonnisi
 primas hujus operis paginas sibi tradi-
 tas recognovissent, de reliquis autem
 plane nihil egissent, hinc Procurator
 hoc negotium atque examen Legero,
 Anquetilio, & Du Pino demandari po-
 stulabat, quod etiam eidem datum est.

§. XXXVIII.

*Parisiensis Parlamenti sententia contra
 novam hanc Conciliorum
 Collectionem.*

Hi Censores a Parlamento denomi-
 nati, necnon alii, qui his fato functis
 successerant, novam Harduini collectio-
 nem diu ac mature discussant, tan-
 dem vero die septima Septembris anno
 hujus sæculi vigesimo secundo sequens
 judicium typis editum (*) Parlamento
 por-

*Bibl. rai-
 sonnée l. 7.
 Parte II.
 pag. 418,
 Salmon
 Traité de
 l'Etude des
 Concil.
 Part. II.
 art. 13.*

(*) Illius scripti titulus erat: Avis des Cen-
 seurs nommés par la Cour du Parlement de
 Paris pour l'Examen de la nouvelle Collection
 des Conciles faite par les soins de Jean Har-
 duin Jesuite avec les Arrêts du Conseil, qui
 en a empêché la publication.

*Fabric. Bibl.
 Græc l. 11.
 fol. 123.*

Hist. Eccles. Tom. LXX.

U